

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 5589	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra arkiv Ostlandske	Ekstern rapport nr BA 2647	Oversendt fra Ostlandske	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

Beskrivelser av gruber og skjerp i Kviteseid i Øvre Telemark

Forfatter Marstrander Henning		Dato År Nov 1923	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)	
Kommune Kviteseid Tokke	Fylke Telemark		1: 50 000 kartblad 15131 15134 16134	1: 250 000 kartblad Skien Sauda

Fagområde Forekomstbeskrivelse	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Finnekos, Langmye skjerp, Bjornbås skjerp, Johnslis skjerp, Solvberglid skj., Bjørgustøl skj., Aanerol skj., Toråsdekkkan skj., Bygstøl skj., Raudbergnuten skj., Myran grube, Skolteberg grube, Flota grube, Dals grube, Lundevassdal grube, Nørsterud skj., Haugen grube, Bergland grube, Joli grube, Kleiv grube, Kroksmyr grube
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu, Zn, Pb, As, Fe	

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Håndskrevet beskrivelse av 23 gruber/skjerp. Er relativt godt beskrevet lokaliseringsmessig og hva som er gjort av bergmessige arbeider. Snitt og kartskisser av enkelte følger med

Bestrirelser av
gruber og skjerp i Hviteseid
i
Første Telemarkens.

(med kartskisser).

3 kopier.

Trondheim i november 1923.

Hecninghusbrand.

Fiskholdsforsøgelse.

1.	Finnekos „arsenikgrube“.	Vindesid
2.	Rangmyr skjerp.	— —
3.	Bjørnbass skjerp.	— —
4.	Johusli skjerp.	— — ?
5.	Sølvbergli skjerp.	— —
6.	Bjergustøl skjerp.	— —
7.	Aaneroe blyglansforekomst.	— —
8.	Torcardal kan skjerp.	— —
9.	Bygstøl skjerp (nordre)	— —
10.	Kindjern skjerp	Lædal, Mo, Toune
11.	Raibergvæsen, blyglansskjerp.	— —
12.	„ „ kobberkis skjerp	— —
13.	„ „ svovlskis skjerp	— —
14.	„ „ hovedgrube, svovlskis, ...	— —
15.	Myraa grube	Vindesid
16.	Skolberg grube.	— —
17.	Fløtagrube (Køsterud skjerp)	— —
18.	Dals grube (nordre) eller Rundevasdal grb.	— —
19.	Haugen grube ?	— —
20.	Bergland grube.	— —
21.	Soli grube.	— —
22.	Klein grube.	— —
23.	Stoksmys grube.	— —

"Jumme hos arvenikgrube", ligger i en
søder kaldet Kikkoslaatten. Her forekommer
4. kime en lille sprængning i dagen med
noget faa løssprængt malmspytter omkring
en videre undersøkelse her omkring i nærheden
i dette sted kunde synes paatrævet. Proven
arvenmahnen er meget pene ut. Fore-
komsten ligger ca 50 m sydsydvest fra
veensvante søthus. Mahnen er ut til at
være knyttet til en lille kvartgang.

Mahnen siges at stamme sig kime fra en
istykkersprængt liss blok. I saa fald maa denne
blok ha været ganske stor paa adskillige tons,
3 der skulde da være mulighed for at finde
malme i fast fjeld høiere op. Dette vi jo saa
meget mere beklagelig, som man da
befrieder sig i stotretningen for Kistöl grubes
arvenmahnen gang ca 1 1/2 km øst for Kistöl grube.

Languur skjerp eller Björnbaasbröt skjerp
ligger i høiden ret op for Breidalen gård
ikke saa langt fra søtveien øst for denne.

Skjerpets fôr kobbekis i en skikt hornblend,
förende og epidotiseret bergart. Hornblendens
forekommer i store centimeterlange masser.
Den omgivende bergart er vanlig "grønsten".
Der er lite kvarts og ingen kvartsgang.

Der var adskillig magnetit at finde i skjerpets

Forekomsten blev drevet av
Christiana minneompars høsten 1907.

Björnbaas skjerp ligger ca 120 m. ret øst
for Björnbaas sø, og ca 300 m. ret nord
for foregående og tæt ved en sti der fra
Björnbaas fôr ned til Tveitgrunden.

Skjerpets er i petrografisk og mineralogisk
henseende av samme karakter som
foregående. Ingen av dem har nogen
praktisk betydning.

4. Johusli skjörp. ligger ca 100m sydvest
for Johusli søter.

Forekomstene fore litt kobberkis i en
wartsskifer. Skjörpet er uten betydning. Det
fore kun meget sparsomt med kis. (C. og. Ph)
er oplyst ogsaa litt borkitt.
Skjörpet skal være drevet av en russ
som opholdt sig i Kvileseid i 1870-arene.
Han gik under navn av Rüssman og bodde
paa Rindeval gaard. Han kjøpte skjörp
av bönderne for den pris de forlangte og
uten at ha set de. Derpaa pleiet han
saa at vende 2 à 3 maaned til skjörpet for
at arbeide.

Ved Johusli skjörpet er der kun sparsomt
litt kis og her uten planer i den fahlbaund-
"gende impregnation.

Litteratur: Vogt, Norske boksprekoster.

5. Fölvberglid skjarp ligger vel en kilometer nord for gaarden Grave og nord for Histøli grube. og ikke langt fra Høgestøl.

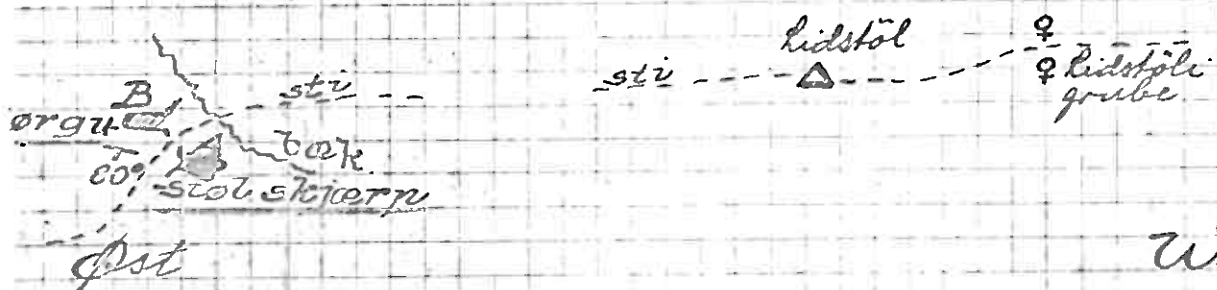
Der er kun drevet ned et par groper slik som vedlagte skisse viser.

Malmen består av kobberkis, blyglans og magnetit i en hvit kvartsgang. Malmen sitter sparsomt indsprøyt i kvartsen. Breddet er uten økonomisk betydning.

Gangen ligger inde i "grønsten"-området. På østsiden av gangen er terrangit overlakket, men kun ca 8 à 10 m fra gangen finder man en "grønsten". På vestsiden av gangen er bergarten lys skifrig og er en kvartsskifer eller muligens en granitisk bergart, som eventuelt som man finner seg fra skjapet går gradvis over i den mørkere bergart og tilslut anta samme utseende som den glimmerførende grønne bergart ved Histøli grube.

Førkomsterne er saavidt nært av prof. Votikorske ertsforekomster, og mer derfor er kjendt for hans reise i Februar 1880 senere.

Björgustöl skjarp. ligger i Hvítlæsi herred i
 utmarken til gaardene Grave og Breidaleu.
 Der er to skjarp som ligger tæt ved en sti og
 paa hver sin side af denne. Stien gaar
 herfra østover til Lidstöl søder, hvortil der
 fra Björgustöl er ca 15 minutters gange.

Der er drevet en ca $\frac{1}{2}$ m. bred skjering (A) i ca
 4 meters længde paa en kvartsgang.

Kvartsgangen er ca 10 cm bred. Den strækker
 Ø.S.Ø.-N.N.W. og har et vældig fald af omkring 80° . Denne
 gang fører ubetydelige mængder (spor) af kobberkis
 i hvid kvarts, og har ingen som helst økonomisk
 betydning. Forekomsterne fører ogsaa lidt brøgetkobber.
 Der er fat prøve af siderstenen og af kvarts med kobberkis.

Ca 10 m væsten for foregaende skjering ligger
 paa den anden side af stien et lignende skjarp drevet
 i næsten retning (N.N.W.). Forekomsterne dannes af en
 ca 5 cm. bred kvartsgang der er stilletaaende. Kvarts-
 aren fører betydelige mængder af vakker kobberkis,
 men gangen er næppe af drivverdig mængde, likesom
 den foregaende. Jeg mener dog at det her kan
 være anbefalelsesværdig at lade efter parallelgange,
 som muligens kunde vise sig drivverdige. Faldet
 er ca 60° og strøket orienteret øst-vest.

Forekomsterne er meget gammel. Den er omtalt
 af professor Vogt i Norske ertsforekomster III og er
 saaledes kendt for aaret 1885. De drifler som nu sees
 blev udført omkring aaret 1887.

Aameroe. Blyglansforekomst ligger
ca 100m. ret i syd for Aameroe søder.
Man ser her en kvartsgang af mulighed
1 til $\frac{1}{2}$ m. Kwartsen er ispræget med
blyglans og kobberkis. Strøket er vestnordvest
og faldet ca 80° sydsydvest.

Mellem selve kvartsgangen og
sidebergarten ligger et ca 8m bredt parti
af en lysere bergart af granitisk udseende
strukturen er nærmest finkorrig. Dette parti
er ispræget tæt i tæt med kvartsaaser. Den
almindelige bergart er her den vaulige
grønsten. Dyseisen mellem grønstenen
og den lyse bergart er ganske skarp.

Gangen er synbar i en bakke som
holder mod syd, og der er her spærret i
gangen i ca 17 meters længde (se skissen)

8. Forordningen om skole.

hvor skolen for lærere og elever.

der er skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

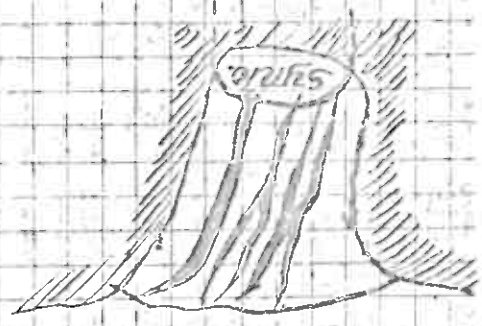
hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

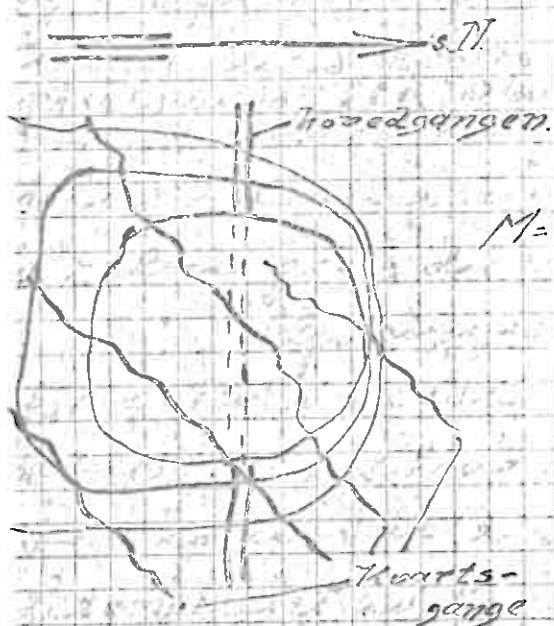
hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

hvor skolen er skolen og skolen.

200 à 300 m. vest for foregående forekomst
 og i forlængelse af dennes gængdrag ligger
 et lite skjerp forende de samme mineraler
 og med samme forekomstmaate. Skjerp
 af faldende samme som ved foregående
 forekomst.

En del tynde kvortegange
 sætter paa skraa over
 hovedgangen slik som figuren
 viser. Disse smaa gange forer
 ikke malm. Det gjør kun
 $M = \text{ca } 1/50$ de gange som gaar
 efter skroket som er
 øst-vest

Forarslakkav skjerp er
 fundet i 1901 og forsøksdræbt
 i 1901, 1905 og 1906 af Christian
 Minnecompagni, som freeddeles
 er eiere af forekomsterne.

2. Nordre Bygstøl skjorp.

Forekomsten ligger ca 150 à 200 i sydlig retning fra Bygstøl opp i en bakkeskranning på østsiden av søkveien. Skjorpet ligger skjult av småkrat og skog ca 50 m fra stien.

Forekomsten dannes av flere parallelt løpende kvartsganger som før kobberkis i ganske små roser og angre samt bliglaus i større striper og roser av opptil 15 à 20 cm længde-utstrækning.

Kvartsgangen strøker omtrent NNW eller N og har et meget steilt fall som synes at være østlig.

Hovedgangen er i den søndre ende av skjorungen opptil $1\frac{1}{2}$ m bred. Ved siden av hovedgangen løper det flere små forgnede parallelganger, som jeg dog ikke fant merke i. Forekomstens "rikest" parti synes at være i dens søndre ende. På østsiden av gangen står den her omkring vanlig granitiske bergart uavbrutt. På vestsiden av gangen finnes i forekomstens nordre ende endel ^{vedside} indsprængte skiferstykker av en hornblendelig bergart (nærmere grønteen). Omtrent ved midten av forekomsten står i den østre side en bergart av rødlig farge, og som i det hele er overordentlig lik den saakaldte kvartvit ved forekomsten i Dalane. Men ikke langt nedover gruben finder man att den vanlig granitiske bergart.

I den nordligste ende av forekomsten står grønteen i kanger. Det er i nærheten av denne grønteen (eller hbl.-skifer) man finder den overfor omtalte kvartvit. Grønteenen holder opåa litt kobberkis.

Der findes ogsaa lidt ^{brødt} kobber i forckousken.
Endel malachit ("irr") findes avsat i
"kvartsiten" paa slejper og sprække, som gaa
hens over den ertsførende kvartsgang.

Forckousken er omtalt af prof. J. H. L. Vogt
i "Norske ertsforckouske", og maa saaledes være
kjendt fra før 1884 eller 85. Forckousken blev
undersøgt ved en prøvedrift i aaret 1887.

0. Lindtjern (Lindtjörn) grube er en af de gamle kobbergruber i Raardal herred og har været holdt friskt i en række aar.

Forekomsten ligger i Telemarken lige paa grænsen mellem Raardal og Kvitesand herred, den ligger paa sydvestsideen af Lindtjern øverst i Kvinaudalen, ca 20 m fra strandbredden, ca 30 m fra en lille bak som falder ned i Lindtjern.

Nelland omtaler forekomsten i Norges land og folk, Forstberg Amt Bd II S. 592. Han nævner her ogsaa en grube kaldet Coren. Denne grube skal ligge i nørheien af Lindtjern.

Forekomsten er prøvedrevet af Christiania vincompagni, der saarist vides holder den friskt.

MnO_2 forekommer her paa en kortgang som indeholder bruddstykker og smaa runde flak af en graagrøn smaa-bladig glimmervokse, samt smaa bruddstykker af en rød granit.

MnO_2 bliver indsprøjet i kvarten og skiferflakene en muligens (?) drivkraftig mængde. Indlagssvovl oldes malmene op til 0,1% malmene 0,2% MnO_2 .

Kvartsgangen strækker øst-vest med et fald ned mod ca 75° (se skissen). Gangens orientale bredde blev maalt at være op til 15 m.

Der findes i forekomsten smaa mængder af kobber, samt ogsaa bismut. Molybdænglansen forekommer hovedsagelig som smaa korn og tavler indsprøjet i gangmassen, Stornene er som regel af stor størrelse, leilighedsvis er de større og af og til findes de som rose af størrelse som en femöre.

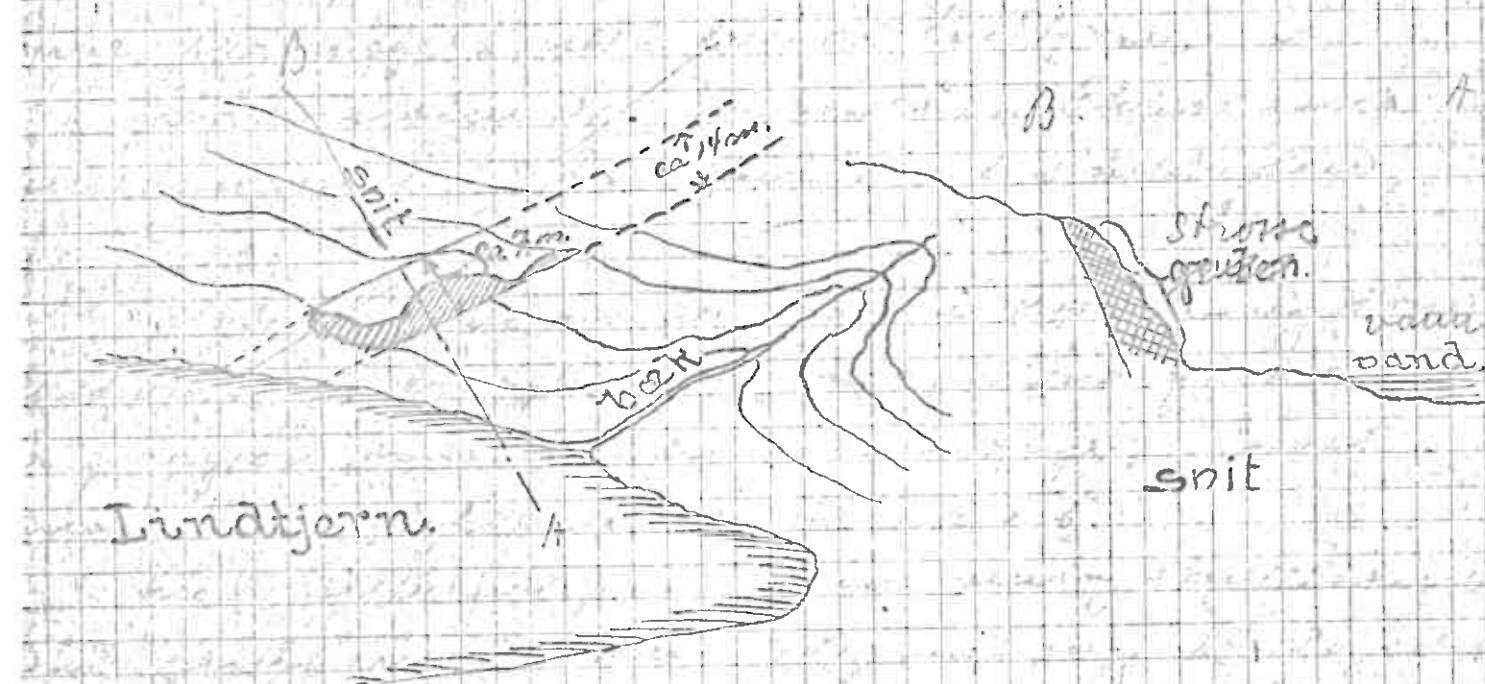
Molybdænglansen findes her aldels overvejende angaa den nordre grænse af gangen (høngen)

3 langt mindre inde i kvartsgangen.

Der er ved forekomsten udført lidt arbejde af Elektriskania Mineralcompany. Det udførte arbejde bestaar i en afslaaning af gangens nordside (høngen) i en længde af ca 15 m.

Midt i foranvænte boks er taget en prøve af et stykke pressede røde granit eller kvartsit.

Ligeledes er taget prøve fra kontakten paa nordsiden af gangen og en prøve fra sønder side af gangen, samt inde i gangen.

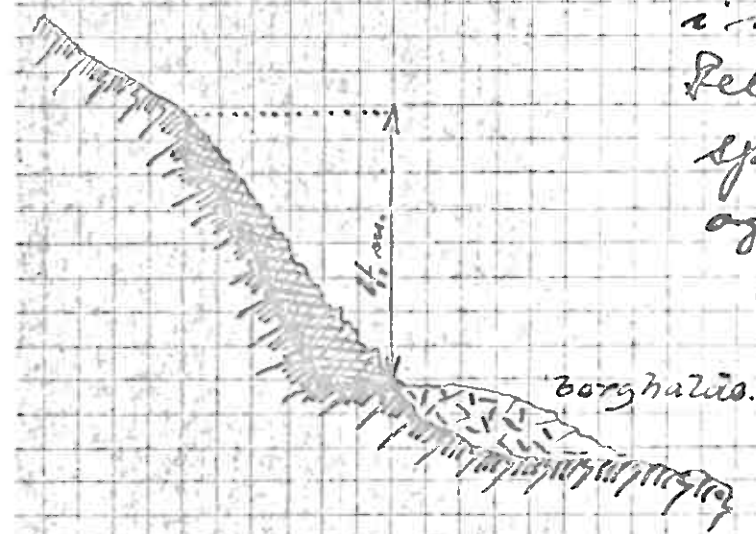
Lindtjern

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 m.

11. Raubergmälen.

1. Raubergmälen/nordöstströmming i vestlig
 strömning från Tildestad ligger oppe i skogskanten ett
 litet skarp. Det är lite bearbejdat. Det mest
 förhållande består i en "avställning" av
 feldet efter dettes sida og längs en heldel
 ynde kvartsgänge og kvartsaarer som förlöper
 i ena by uregelmässigt. De går över i hvarandra
 i samma igjennem den grovgröna skiffriga
 ergart. Kvartsgangene ligger tät i tät med
 yttelse från ca 1 cm. og mindre og vanligtvis
 1" tycke eller drömling. Leilighetsvis
 kvartsen ca 1 m. tyk. Gangmassalen är
 muscovitig biotit, broset kobber, blyglans og epidot.
 Feldspat förekommer i aarer og skiver. Kvarts
 för sommet tycke aarer av epidot. Saavel
 kvartsen som skidbergarten för magnetit
 ströket är nord-öyd og faller ca 85° östlig til
 hölt. Den bearbejdede del av förekomsten
 är ca 3 m. bred og ca 4 m. högt.

Epidot förekommer i stor
 mängd i kvartsen, og blyglans
 i mindre mängd.
 Feldspatten är en kalijeld-
 spat, som går i aarer
 og skiver samman med
 og ≠ med kvartsen.

Det är flera parallellgange
 på begge sidor av
 skarpet utan att dessa
 ser ut til at være närmare
 undersökt.

2. Paa toppen av Rånbergsmälet ligger det en forekomst hvor det er arbeidet endel mere ned ellers almindelig paa skjærerne her omkring. Forekomsten ligger ikke paa det allrhøieste av Rånbergsmälet, men paa et plateau noget lavere og vestenfor selve toppen.

Der er her drevet en ca 50 m. lang skjæring nordøst-sydvest - i retning (se skissen) Hjørningen er ca 2 m. bred. Den uafhængende zone er her som ellers vanlig inden dette distrikt kvarts som optræder uregelmæssig eller gangform. Kvartsgangen er ca 5 m. bred. Der er en gang ca 3,5 m til siden for hovedgangen. Gangene er adskilt ved en diabasfyldende bergart, som ogsaa ses at gennemsnitte kvarten i luset og skæres af lommetykkelse og druse. For denne mørke bergart ses store røser af mørk glimmer.

Selve kvartsgangen er relativt ren kvarts fyldende kobberkis, blyglans (lite) og ikke saa lite magnetit. Kvarten indeholder enkelte steder, - nu græsen, - ikke saa lite forurening i skiferbiter og magnetit og er stærkt gennemsat af klipp og sprækker.

I den sydvestre halvpart av skjæringen ser bergarten ud til at være en granit (?) med finkornig struktur og noget preset. Der følger saa nordøstover i skjæringen den store kvartsgang og den lille kvartsgang adskilt af en mørk bergart. Den smalle kvartsgang er egentlig et parde rødt aa kvartssand, først i den mørke bergart og paa den nordlige side i granitten (?).

Den mørke bergart er stærkt gennemsat af tynde ca 1 cm. tykke parallelt løpende vaterarter som løper i retning ca N-S.

Man finder i denne mørke bergart ogsaa uregelmæssige aarer av rød feldspat (se prøve)

thvortgangene ser ud til at skyde ud lignende
ange ind i granitten. Alle disse gange har
en næret et nord-sydlig forløb og et fald
på 10° mod øst.

Kobbereisen sees at sitte saavel i
vortsen som i den mørke bergart. Det
lignende er tilfælde med magnetiten.

De nyttige mineraler forekommer i
ringe mængde og jeg kan neppe hækte mig
at forekomsten kan gaa økonomisk ud.

Knap 100 m. vest for foregående
skjerp (grube) er der sprængt lidt i fjeldet paa
et par steder. Der fandtes her kun spor af
magnetit paa det ene sted og paa det
andet intet.

3. Ca 250 m vest for skjærigen paa toppen
w Rauberguilen ligger i skogen, næsten
ppe ved den øvre skoggrænse og orient
ret i sydøstvest for Finnersøsteren en slags
brude.

Grouben & drevet ind i fjeldet i retning
mod sydøstvest som en ca 6 m høj skjær
med lodrette kanter. Deri drevet en
indbygning til en skraa dyk, som er ca
2,5 m dyb. Bergarten er en mørk finkornig
bergart som ligner diabas. Den er gennem-
set af uregelmæssige kvartsaars som fører
til rød feldspat. De sees næsten ikke
af mineraler, - dog findes lidt brøckes
saavel i bergarten som i kvartsen.
Grouben maa være meget gammel. Berghalden
er bevokset.

14. Hovedgruben i Rauhgruben, ligger
ca 150 m nordvest for og altså nedre for
regående. Den ligger nok saa langt nede i
skraaingen.

Bergarten er den samme mørke som
i de foregaaende skjær. Ekstremvalet er
krystallinsk svovlkis. Kisere ses i indspræng
i bergarten og i kvartsen men nok saa
spædt. Kvartsgangen er op til omkring 1 m. bred.
Som skissen viser er der drevet ind en
lang stoll; - hvor lang vides ikke.

Underfor gruben ligger der lagret op en del
"natur", som er meget fattig. Den fører kun
tilfældvis svovlkis som faldels er drøs,
men hovedsagelig optræder den i krystallinsk
form.

Overfor stollen oppe i skraaingen
er som skissen viser drevet ind en
lille skjæring, som viser den vældige
mørke bergart, gjenneomsat af en masse
gule kvartsaarer som løber i alle retninger,
i denne skjæring fandtes kun ret ubetydelig
svovlkis og ellers intet af interesse.

Myran skjerp & antagelij den samme
forekomst som ogsaa gaar under navn
af dyrever grube. Forekomsten ligger nord
for veien fra Hviteseid til Breidalen paa
plassen Myran, mellem dyverne dyver
og Breidalen. Skjerp ligger ca 5 min. gange fra
plassen Branstet og ca 2 min. gange op fra
plassen Myran.

Forekomsten bestaar av en syuk som
opgives at vore ca 10^{ft} m. dyp.

Støket & øst 10° nord og faldet ca 45° nord.

Malmen bestaar av kobberkis og magnetit
som optræder inde i bergarten paa kvartsaare.
Desuden forekommer borsit og kobberglass som
impregnation i bergarten og kvartsen.

Skjerp ligger paa græsen mellem
grøntænder og kvartsporfjeren (granit?) og
malmen synes at vore knyttet til kvartsgang
som strækker sig øst-vest. Gangen
eller gangdrægt kan sees at fortsætte fra
gruben i østlig retning.

Bergarten & ved gruben tildels meget
rik paa hornblende som er udviklet i store
individer. Alle slepper og sprækker er stærkt
grønne og blaa av forvitningsprodukter fra
malmen. Magnetiten forekommer i temmelig
store rene stykker noget iblandet med
kobberkis og borsitkobber. Bergarten er
stærkt skifrig, jernertsfærende. Forven & lys
brønneagtig. Bergarten & som nævnt stærkt iblandet
med hornblende og fers eller lidt af de erte
som findes i skjerp. Paa slepper og sprækker
sees stærkt grønne, violette og blaa minerale.

Myran Skarp. (forts)

Forekomstene er omtalt av prof. Vogt.
hoske ertforekomst. Forekomstene opgis
å være kjent fra ca år 1845. Den blev
rovet drevet bl. a. i året 1871 og er muligens
ogsaa drevet i senere år. For endel år
tilbake skal den efter opgivende være
befaret av bergingeniør Rahr.

Iudvidere er forekomstene omtalt av
scheerer og Herber.

Litt: Prof. Vogt, hoske ertforekomst.

Herber: Bergführung der thelenarkischen Schiefer
scheerer. Berg- & Hüttenw. XXII 1863.

Holten antas at gangen er 2 m bred

Saklen har makt ^{inngangsdøren} gangen ~~er~~ 2 m bred stier.

Skolteberg grube ligger nær Kviteseid i det
høiest av aasen ret op for gaarden Lundvall
gruben skal være optat for 50 à 60 år siden av
en viss ^{huv} Rössmann som bodde paa Lundvall.
(se jøhusli's kj.)
Der er udvundet aaret 1865 for grubens optagelse,
men at dette med sikkerhet kunde påstås.

Forkonsten skal være prøvedrevet i 1889
den er først drevet som en lang skjering av
længde ca 30-40 meter efter strøket som her
er orientert øst-vest. (øst 10° nord). Faldet er
ca 60° nordlig. I det dybeste av skjeringen er der
revet ned en antagelig lodret slynk som angis
at være 50' dyp. I ca 35' dybde skal der være
revet et tværsnit av ukjent længde i østlig
retning fra slynken.

Forkonsten fører en fattig kobberkismalm
dog vil der kunne utskædes ganske per malen
malmen er knyttet til kvartsgange som
gaa i den omgivende bergarts strøketning
Forkonsten fører ikke saa lite blyglans
men hvilken det hævdes at den skal være
sølholdig. Blyglansen sitler sammen
med kobberkis og jernerts ^{værre} moksaa jern
fordelt over hele gangzonen.

dyrken ligger i grønsluren hemmelig
id. grøsen er mest graniten (?)

Fra Lundvall fører der op forbi
Skolteberget en udmerket kjørevei (hømmen)
I denne vei kan man ret op for gaarden
her gaarden addeles nøiagtig fixere grøsen
mellem grønsluren og graniten (?)
dyrken følger her et ganske lille dalføre
op til toppen av aasen øst for gruben.

Litt: Vgt, Lert

Flöta grubben & utskott den sammensluttet
hos bergmestren & opført under navnet
Hösterud skjerp ogsaa kaldet Gyldskodalen
skjerp.

Skjerpets ligger ca 300 m. vest for gaarden
Hösterud og paa sydsiden af Dalaneveien
og Dalaneelven. Det ligger tæt ved en liten plass nærveie

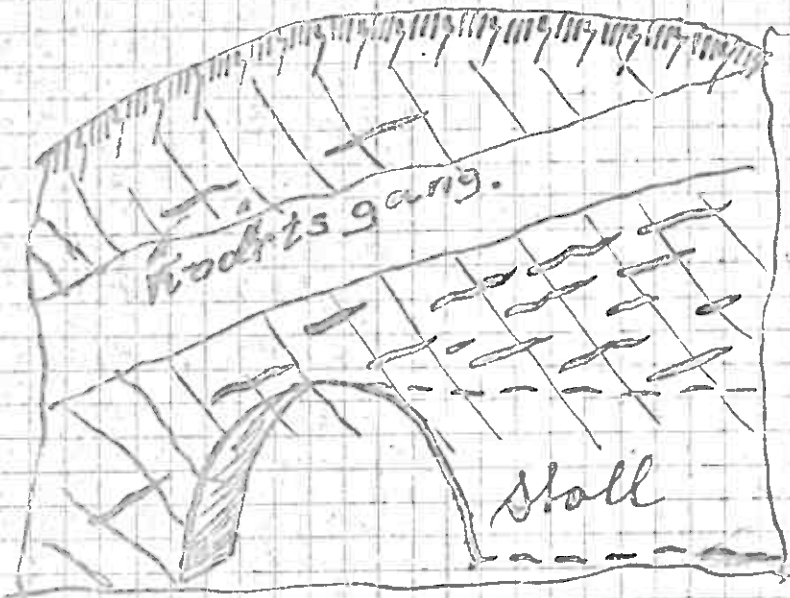
Forekomsten & omtalt av prof. J. O. H. Vogt
i "Norsk ertsforekomst" og & saaledes
kjendt i begyndelsen av 1880-aarene.

Det skal være drevet prøvedrift i aaret 1884.

Ved forekomsten & der drevet en ca
10 m. lang skjering. Inderside i skjeringen & der
i dennes forlængelse drevet en stoll av
småa dimensioner. Aapningen var saavidt
tilraacet at stollen ikke var fremkommet

Det skal efter opgivende ogsaa være drevet
en kort synt. Stollen & sine skisser
viser drevet noget paa straa i forhold til

strøket. Stollen og skjeringen & gjerreset
og overgrodd. Malmen bestaar aldeles
overveiende av brøetkobber saamt lidt
kobberkis. Et dønnne efter begyldene
synes brøetkobberet at forekomme i
mængdens drivverdig mængde og forekomsten
synes efter mine mening at fortjene
nærmere undersøkelse.

Kalkpatarar
ca 1/2 cm tykke

Strøket er 30° N
og faldet 60° Nordlig
Litt: Vogt.

Dalsgruben nedre (ogsaa kaldet Lundevas-
dal grube) ligger i en bratt skovbevokset
fjelside paa sydsiden af veien mellem
Kochesid og Dalane. Forekomsten ligger
ca 10 minutters vei vest fra Lundevalsstern.

Forekomsten (se skissen) er drevet
og undersøgt ved en skjering some 8 ca
1 m. laeng. Forekomsten er af gaardbrøker
Ola og Haugeen i Lunde. "Gruben" skal
være meget gammel og er drevet flere
gange paa kobberkis. Der findes to brughalde,
den ene af disse (den nærmest gruben) er
gauske overgødd af mose, medens den
anden er flet til at være af forholdsvi-
sig dato. Det lader til at al den udvænte
kobbermalen er fjernet idet det var vanskeligt
at finde noget af den i brughaldene. Disse
bestaar for en gauske stor del derved af
blyglansmalen, som altsaa ikke lader
til at ha hat interesse ved den hidtindtil
drift. Prøver er medtaget til eventuelt
undersøkelser paa sølv.

Malmen synes ogsaa her at være
knyttet til kvartegange, men malmen
er ogsaa uopregneret i siderstemen i
udoverordt mangde og noksaa jern.

Skjeringen er gjenraset delvis og fuld
af kvist og stokke saa der var lidt at se
forøvrig. Observationerne er derfor for det
væsentlige sat i brughaldene, ^{dog} ogsaa
i skjeringen.

Strøket er orienteret nordøst og
faldet ca 50° nordvest.

Litt: Vof. Hester. p 386

20. Bergland grube ligger i Hørgedal ca 50 m
nedenfor gaarden Bergland i kanten af jorde
De & her drevet en 18 m. dyb lodsynt.
Malmer & hovedsagelig brøsekobber og lidt
kobberkis paa kvartagang. Forekomster ligner
i meget del grube og ligger i det samme
grønsteinsfelt som de andre. Forekomsterne &
naar i prof. Grunden Hørgedals: Hørges
land og folk. Forekomsterne opgives at være
nye i ca 35 aar.

Lith: Hørged.

Soli grube ligger i Møgedal. Man kan se
fra Hovedveien ved Håugens skystation og
her derfra ca 15 minutters gange til forekomsten.
Den ligger ved nogle gaarde som heter soli
out-cut mist mellem gaardene Brekke og
Kalaak. Gruben ligger tæt i kanten af et
jorde.

Bergarten er den vanlige grønsteen
og grube ligger i den og ikke saa langt
fra grønsteenens sydgrænse. Malmen er
i det væsentlige broget kobber, samt ogsaa
noget kobberkis. Bergarten er stærkt gjenne-
sat af ^{små} tynde sprækker med kalkspat
Malmen er ogsaa her knyttet til en kvarteggen
strok og gals m.v. i indtegnen paa
vedlagte skisse.

Der findes her der ved gruben kun
været en stor del som nu er nedrevet.

Forekomsten nævnes af prof. F. H. L.
Voll i Norske ertsforeninger. Den skal
være meget gammel. Det opgives at man
der der i 1870'erne og senere i 1880'erne.

Litt. Tegn.

22. Kleiv grube. ligger overfor gaarden
Kleiv i Morgedal. Dykkeren ligger oppe i
skogkanten under et bratt skråning
og paa toppen av en bratt skraaning.
Der er saaledes god haldetypet.

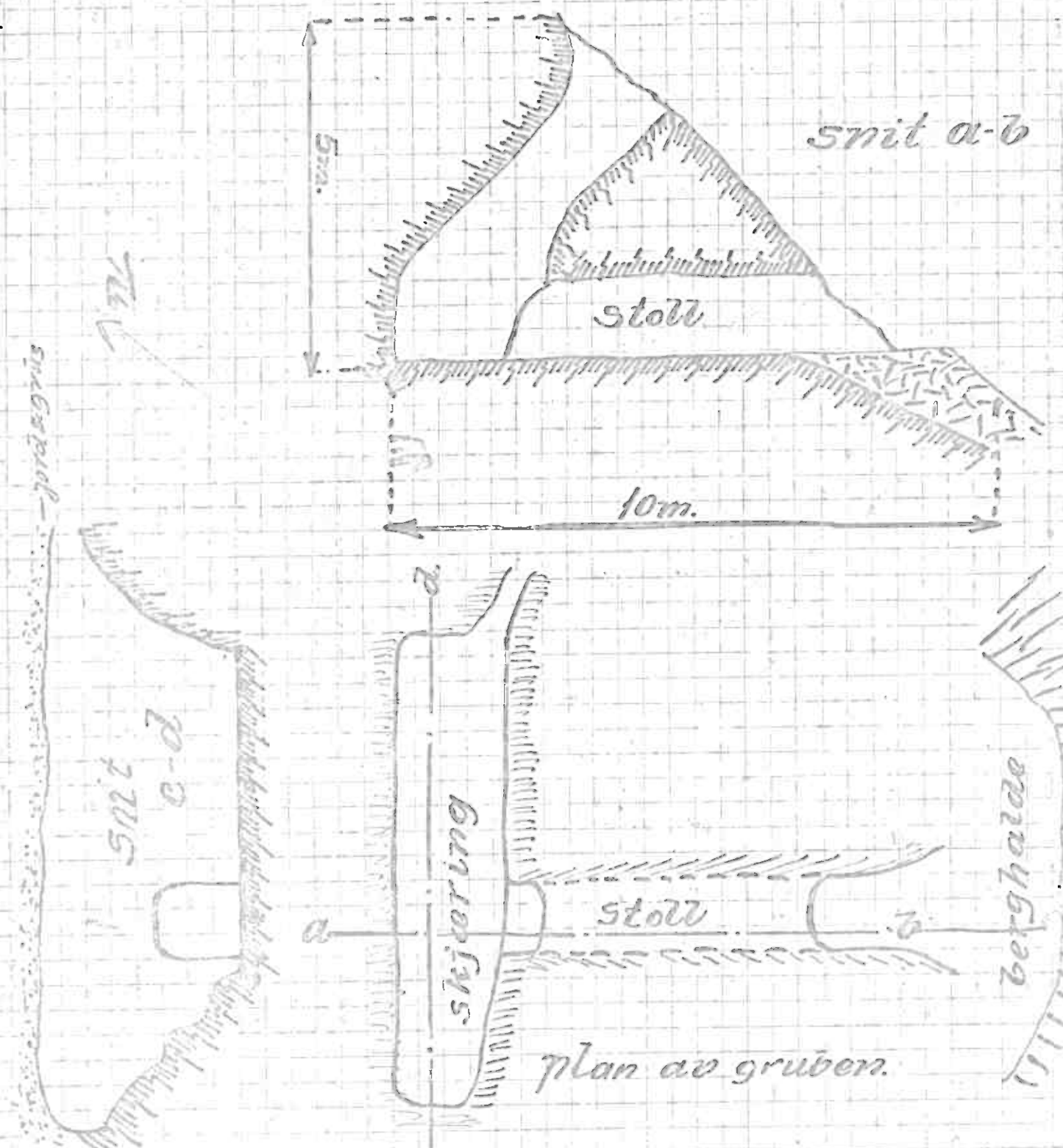
Forekomster ligger nu av Moss privatbank
Den som har bedst kjendskap til forekomster
i gaardbruket Tolly Oustveit som
tidligere har siet de og som frendelig
har sine aarlige kontraktssumme
avgift for grubeen.

Forekomster dannes av $\frac{1}{2}$ -1 m smagly
kvartsgang. som har sees høit opgjennem-
fjeldet. Gangen staa praktisk salt lodret
og stiger øst-vest. Der er her lat utmakke
i en høi skjoring og i to stykker (cf.
skisse)

Makken består av kobberkis og
brøetkobber samt magnetit. Den angivende
brøet er en kvartsporfyr.

260
Skjold
Tavle

3. Høksmyr grube ligger nok veien mellem Vesterdal og Flekstreit. Gruben skal efter opgivende ligge ca 300 m øst for grubeen mellem Kvitesid og Raordal. Grubeen er meget vanskelig at finde. Hvis man er ukjent

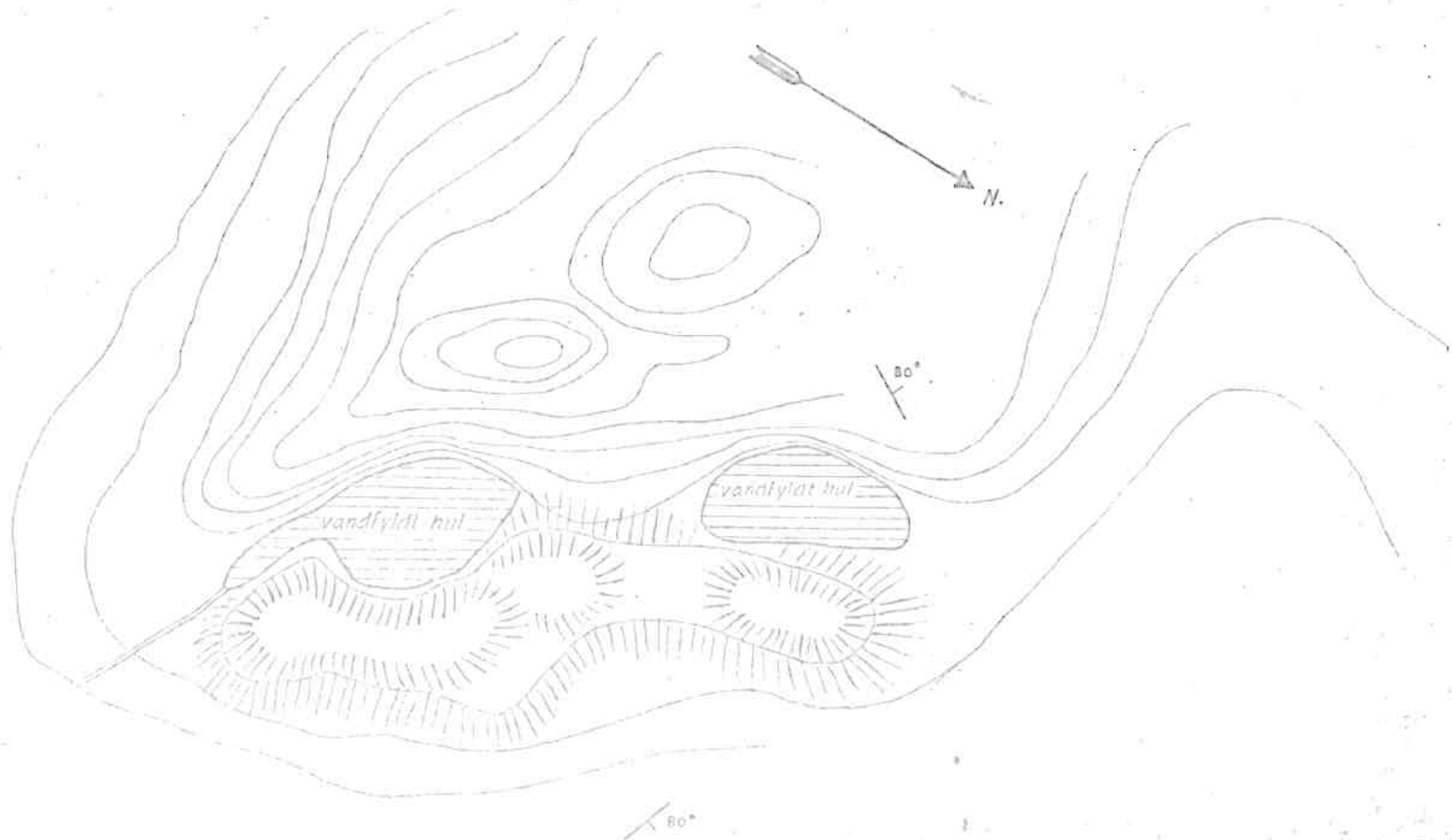

Der var lite anelse at se. Forekomsten synes at være et ^{stort} forekomme for brøst kobber paa kvartsgang. Grubeen er meget gammel. Man vet at der var drift der i 1840-arene. Forekomsten omtales av prof. Tostinbocke i 'Forekomstene i Nordland' som en i 'Kongesland og folk', særlig i 'Nytt magasin for naturvidenskaberne Bd. 11. Forøv av melene & medtaget'.

SÖLVBORGSLID

M = 1:100

Synkane er ca. 1/2 m. dype.

Skisse VI

Sølvbergslid

20/17

M = 1/100

synkene er ca 1/2 m dybe

grønsten (gabbro)

N.

Granit?

45°

Kvarthyller
Hull

Kvarthyller
Hull

Ertsførende
Kvartsgang.

Granit

Grønsten (gabbro)

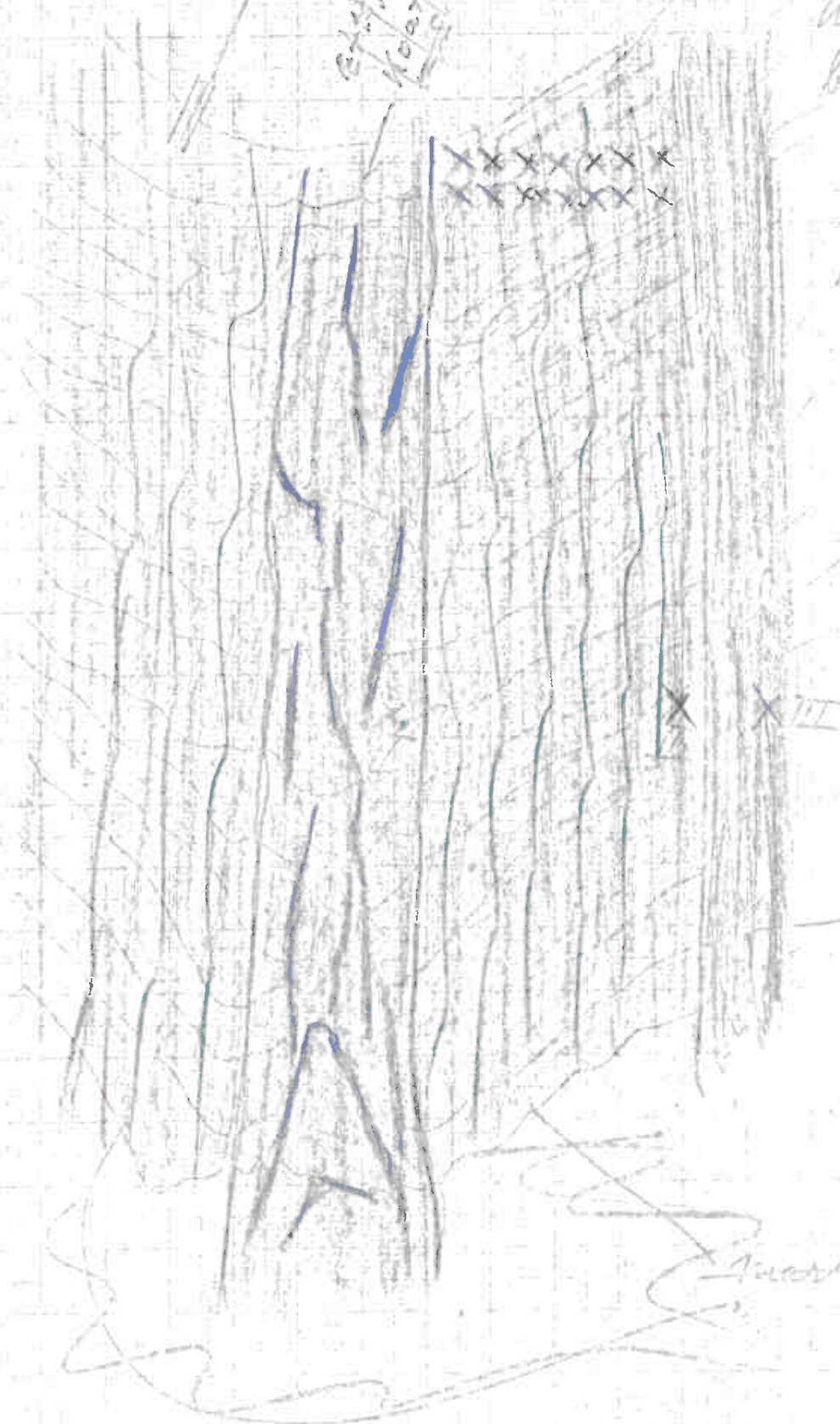
S.N.
 Est. 1000 m 200
 No. 1000 m 200

☐ Aneroe
 scoter

Aneroe
 bairdii for 1000 m

M = Ca 1:150

Slide VIII

Skisse IX

M = 1:100

Torvaredekkam

N-S
↑

strosse

Tverslag
på begynt
tverrlag

Kindt, en skarp

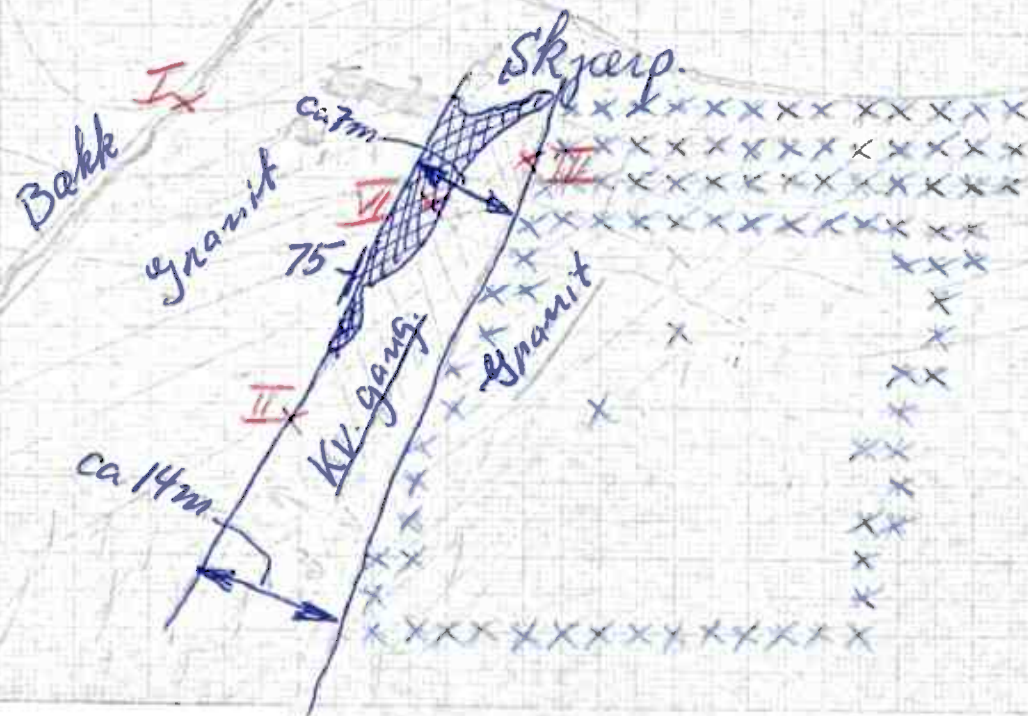
~~Indtegnet i 3. og 4. klasse~~

I

ca M = 1:1000

NS

hvidt
vinter

De røde tal indtegnes ikke

Skjæ

rving

a

b

Bethalder

60

1000

Skattebydrube

Skjorag

14 = 22. 1/100

akk. det. a. b. c.

100

100

100 (a-b)

Kloze Grube

M = ca 1200

18/8-23

